

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΕΙΛΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

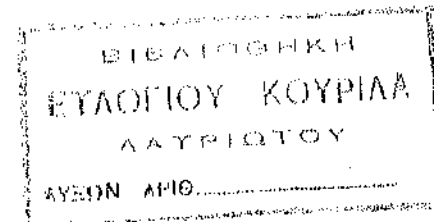
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΡΑΝ.

1885

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ,
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΗΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΩΣ	ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
μετ' τὸ ἑξωτερικόν..... Δρ. Ν. 15.	Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γ α λ η ν ο ῦ
· · ἑξωτερικόν..... · · 20.	Ὁδοῦ Πινακωτῶν
· τὸς κκ. Φοιτητάς.. · · 8.	Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Μέθοδος ἐμβρυοτομίας τοῦ καθηγητοῦ Ραζοῦ, ὑπὸ Ν. Πίστη (ἐν Παρισίοις). — Περὶ τῆς ἀντισηπικῆς τῶν τραυμάτων θεραπείας ἐν γένει κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Billroth, καθηγητοῦ τῆς χειρουργ. κλινικῆς ἐν Βιέννῃ, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βιέννῃ) — Κλινικὴ ἀφροδισίων νόσων Παύλου Ἰωάννου. Στατιστικὴ ἐκθεσις τῶν νοσηλευθειῶν γυναικῶν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείῳ τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1883 μέχρι 1 Ἀπριλίου 1885, ὑπὸ Δρ. Π. Τσιπλῆ, βοηθοῦ ἱατροῦ ἐν τῷ νοσοκομείῳ. (Συνέχ.). — Εἰδηποιήσεις. — Παραρτήματα — Βιβλ. δελτίον.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΜΒΡΥΟΤΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΡΑΖΟΥ

ὑπὸ Ν. ΠΙΣΤΗ (ἐν Παρισίοις).

Οὐδένα βεβαίως λανθάνει ἡ δυσχέρεια, πολλάκις ἀκατανίκητος, ἣν δοκιμάζει καὶ ὁ δεξιότερος μαιευτὴρ ὅπως ἀποπερατώσῃ τοκετὸν ἐπὶ λεκάνῃ ἐπίσημως ἐστενωμένῃ, καὶ μετὰ σχήματος ἐγκαρσίου. Ἀληθῶς ἡ δυσχέρεια εἶναι πολλάκις ἀνυπέβλητος ζῶντος ὅμως ἐν τοιαύταις συνθήκαις τοῦ ἐμβρίου, ἕτερον οὐχ ἥττον δύσλυτον πρόβλημα ὑποβάλλεται ἀμέσως τῷ μαιευτῇ. Ἐὰν ἀποφασίσῃ δηλονότι οὗτος νὰ θυσιάσῃ τὸ ἔμβρυον, ἢ, ἀφ' οὗ πεισθῇ ὅτι καὶ μετὰ τὴν θυσίαν τοῦ ἐμβρίου ἡ μήτηρ οὐκ ἀατρέξῃ κίνδυνον ζωῆς, οὐκ καταφύγῃ εἰς τὴν καισαρικήν τομήν, ἢ τέλος οὐκ παραδεχθῇ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐγχείρησιν, διότι τοῦτο ἐπι-

εξάλλουσιν όχι μόνον ανατομικοί και φυσιολογικοί, αλλά και κοινωνικοί προσέτι λόγοι;

Ίδού, τῆ ἀληθείᾳ, ζητήματα, ἅπερ, ἐάν δὲν κέκνηται τὴν σπουδαίω-
τητα τῆς ἐρεύνης τῶν τῶν ἐπιστημονικῶν κόσμων συνταρασσόντων τὰ νῦν
μικροβίων, δεικνύουσιν ἡμῶς ἄρ' ἑτέρου ὅτι οὐχὶ ἐπὶ ῥόδων ἀναπαύεται
ἐκεῖνός εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ὅποιου δύο ἀνθρώπινοι κρέμονται ὑπάρξει,
τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἀνακινέουσαι ἐκ τῆς λολογισμένης και ἐπιτυχού-
ἐνεργείας αὐτοῦ.

Και ἐν πρώτοις πρέπει νὰ καθορισθῇ ὁ βαθμὸς τῆς στενώσεως τῆς λε-
κάνης, ὡς και τὸ σύνολον τῶν λοιπῶν περιστάσεων ἐκ τῆς μητρὸς και
τοῦ ἐμβρύου, αἵτινες δὲν ἐνδεικνύουσι τὸν δι' ἐσωτερικῶν χειρισμῶν μετα-
σχηματισμὸν και ἐπομένως ἀναγκάζουσι τὸν χειρουργὸν νὰ καταφύγῃ εἰ-
μὴ εἰς τὴν καισαρικὴν τομὴν, τοῦλάχιστον εἰς τὴν ἐμβρυοτομίαν, ἐγγεί-
ρησιν συνιστημένην, ὡς γνωστὸν, εἰς τὴν ἀποκοπὴν τοῦ τράχηλου ἢ τοῦ
κορμοῦ τοῦ ἐμβρύου, ἢ τὴν ὀπισθόηποιε κατακερματίσιν αὐτοῦ, ὅσῳς ἢ
ἐξαγωγή τούτου δὲν δύναται νὰ ἐπιτελεσθῇ οὔτε διὰ τοῦ ἐμβρυοσουλκοῦ,
οὔτε διὰ τοῦ κεφαλοτρίπτου, οὔτε διὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ.

Αἱ πρὸς ἐμβρυοτομίαν λοιπὸν ἐνδείξεις εἰσὶ κατὰ τὸν κ. Charpouliet
(Traité pratique des accouchements. Tome B. p. 841).

α'. — Πρὸ παντὸς τὰ ἐγκάρσια σχήματα, ὅταν κρέπη νὰ ἐγκαταλι-
πθῇ ὁ μετασχηματισμὸς εἴτε ἐνεκα τῆς συστολῆς και τετανικῆς συσπῆ-
σεως τῆς μήτρας, εἴτε ἐνεκα τῆς βαθείας ἐμβύθισης τῆς μοίρας τοῦ
ἐμβρύου και τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀκινησίας.

β'. — Ἐὰ στενώματα τῆς λεκάνης, ὅταν ἡ ἐξαγωγή τοῦ κορμοῦ τοῦ
ἐμβρύου δὲν δύναται νὰ ἐπιτελεσθῇ διὰ τῶν συνήθων μέσων ἀνευ κινδύ-
νου διὰ τὴν μητέρα ἢ περίπτωσις δὲ αὕτη δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἴτε
μετὰ τὴν ἐξαγωγήν τῆς κεφαλῆς προδικηθῆσιν, εἴτε εἰς τὰ ἐπὶ τὰ
ισχία σχήματα, εἴτε τέλος και μετὰ τὸν μετασχηματισμὸν και

γ'. — Ἐκτριμματικαὶ τινες καταστάσεις τοῦ ἐμβρύου συνιστάμενα, ἐκ
ὑπερβάλλοντα αὐτοῦ ὄγκου.

Οὐχὶ ἀνευ σκοποῦ ἀνεγράψαμεν τὰς ἐνδείξεις ταύτας, διότι ἔχοντες
αὐτάς ὑπ' ὄψιν και ἰδίως τὴν πρώτην, ἥτις ἀνκνιερρήτως τυγχάνει και
ἡ συνηθεστέρη, εὐκόλως ὀκ κατανοήσωμεν τὴν μεγίστην εὐκολίαν, ἣν ἐν
τῇ μαιευτικῇ ἐδημιούργησεν ἡ ἐφεξῆς περιγραφησομένη πρὸς ἐμβρυοτομίαν
μέθοδος τοῦ καθ' ἡγήτου κ. Pajot.

Και πράγματι ὡς πάνυ δικαίως λέγει ὁ κ. Doléris ἐν ἀρχῇ μικρῆς
περὶ ἐμβρυοτομίας διατριβῆς αὐτοῦ (Annales de Gynecologie Mars.
1885, p. 167), δὲν ὑπάρχει ἴσως ἐν τῇ μαιευτικῇ ἐγγείρησις ἥτις ὑπὸ
καίται εἰς αὐστηροῦς κανόνας ὀλιγώτερον τῆς ἐμβρυοτομίας. Ἐξηγεῖται
δὲ τοῦτο εὐκόλως ἐάν ἀναλογισθῶμεν τὴν πολλαπλότητα τῶν συνθηκῶν

τῶν δυναμένων νὰ ποικίλωσι τὴν ἐκλογὴν τῆς πρὸς ἐπέμβασιν μεθόδου.

Ἀβῶμεν ὡς παρὰδειγμα τὴν συνηθεστέρην σχετικῶς περίπτωσιν τὸ
σχῆμα εἶναι ἐγκάρσιον, ὁ ὧμος μετὰ τοῦ προπεσόντος βραχίονος ἐμβυθί-
ζεται βαθέως ἐν τῇ λεκάνῃ και πρὸς ἐπίμετρον ἢ ἐπὶ τοῦ ἐμβρύου πιέ-
ζουσα μήτρα, διὰ παράλογον χρῆσιν ἐρυσιβάθους βρύζης ἢ δι' ὀπισθόη-
ποτε ἄλλον λόγον, δικτελεῖ ἐν τετανικῇ συσπῆσει. Ἐν τῇ περιπτώσει
ταύτῃ όχι μόνον ἀδύνατος ἀπολύτως εἶναι ἡ εἰσαγωγή τῆς χειρὸς πρὸς
μετασχηματισμὸν, ἀλλὰ και ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπίκειται ῥῆξις
τῆς μήτρας και συνεπῶς ὡς τὰ πολλὰ διπλοῦς θάνατος.

Και ταῦτα ἐπὶ ἐγκάρσιου μόνον σχήματος. Ἐποθέσωμεν ἡμῶς ὅτι τὸ
σχῆμα τοῦτο ἐπιπλέκεται ὑπὸ στενώσεως τῆς λεκάνης ὀλιγώτερον τῶν
7. ε. μ. εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐμβύθισις τοῦ
προβάλλοντος μέρους τοῦ ἐμβρύου δὲν εἶναι ἐπίσημος, ἀκριβῶς ἡμῶς ἢ
στενώσει, ἢ τὴν ἐμβύθισιν ταύτην παρακωλύουσα, ἀπολύτως ἀδύνατον
καθιστῆ τὴν πρὸς μετασχηματισμὸν εἰσαγωγήν τῆς χειρὸς, ἐάν ἐνοεῖ-
ται, δὲν κινδύνον τὰ κωλύματα και διὰ τῆς τετανικῆς τῆς μήτρας συ-
στολῆς.

Ὅποῦσι ἀληθῶς δυσχέρεια εἰς ἄκρον ἐπιβαρύνονται τὴν πρόγνωσιν.

θ' ἀποφασισθῇ ἐν τοιαύτῃ πραγματῶν καταστάσει ἡ καισαρικὴ τομὴ;

Ἐνταῦθα προβάλλει και ἕτερος παράγων πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ προβλή-
ματος. Ἐὸ ἐμβρυον ἐξακολουθεῖ νῆ ζῆ ἢ ἀπέθανεν;

Ἄλλὰ προτοῦ, παρακλαυδοθόντες τὰς σχέσεις τοῦ κ. Pajot, συναγά-
γομεν τὰ ἀναγκαῖα συμπεράσματα, δι' ὧν αἱ δέουσαι παρέχονται ἀπαν-
τήται εἰς τὰς ἀνωτέρω τεθείσας ὑποθέσεις, εὐχαριστήσωμεν τὸν γηραιὸν
καθηγητὴν, ὅστις ἀρχεται τῆς ἐρεύνης τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ἡμῶν ζητήμα-
τος διὰ τῶν ἐξῆς παρηγορητικῶν λόγων:

«Ἐὰ τοῦ κορμοῦ σχήματα ἐν τῇ συνήθει μαιευτικῇ πράξει τυγχάνου-
σιν ἐπιπλοκή, ἥτις ἤδη δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀρκούντως σπανία ἄρ' ἐ-
τέρου δὲ αἱ μεγάλας τῆς λεκάνης στενώσεις δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐξαι-
ρητικαί, διότι, τὸ ἐπ' ἐμοί, ἐν νοσοκομείῳ, ὡς ἡ μαιευτικὴ κλινικὴ, και
ἀνὰ τὴν πόλιν ἐπὶ τριάκοντα στενώσεων ἂς εἶδον ἐν διαστήματι δέκα
ἐτῶν μόλις δέκα τρεῖς δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς μεγάλας στενώ-
σεις, δηλ. στενώσεις μετὰ διαμέτρου μικρότερης τῶν 6 1/2—7 ε. μ.»
(Pajot. Travaux d'Obstetrique et de Gynecologie. 1882. p. 161).

Ἐάν δ' εἰς ταῦτα προσθέσωμεν ὅτι, ἀνεξαρτήτως τῶν στενώσεων, τὰ
τὴν ἐμβρυοτομίαν ἀπαιτοῦντα ἄπλᾶ ἐγκάρσια σχήματα καθίστανται δεση-
μέρας σπανιώτερα, χάρις εἰς τὴν τελειοποίησιν, ἣν ὁ κ. Pinard (Traité du
palper abdominal, au point de vue obstetrical et de la version
par manoeuvres externes. 1878) ἐπήγαγεν εἰς τοῦς ἐγκαίρους με-
τασχηματισμοῦς δι' ἐξωτερικῶν χειρισμῶν, ἐφευρών και τὴν πρὸς αἰσίαν

της ἐγχειρήσεως ἀπόληξιν τὰ μάλα συνελοῦσαν συντηρητικὴν αὐτοῦ ζώνην, μετὰ μεζόνος, νομίζομεν, μὲ τὰ κάρδαμα, θάλασσους δυνάμειά να προσιδωμέν τὰ προμνησθέντα συμπεράσματα τοῦ κ. Ραјοl (l. c. p. 169).

1. — Ἐάν τὸ ἔμβρυον ἐφθάσεν εἰς τὸ τέρας καὶ ζῆ, ἐάν παρουσιάζηται διὰ τοῦ κορμοῦ εἰς στένωσιν διαμέτρου μικροτέρας τῶν 6—7 ε. μ., καὶ ἀρ' οὐ, δοκιμασθέντος τοῦ μετασχηματισμοῦ δι' ἐξωτερικῶν χειρισμῶν μετὰ περιστάσεως ἐπὶ τῇ σκοπῇ νὰ διευκολυνθῇ ἀκολούθως ἡ ἐφαρμογὴ ὀργάνων, ἀπεδείχθη οὗτος ἀδύνατος, ἡ καισαρική τομὴ εἶναι δυνατὴν νὰ προταῖ. (Ἐγχειρήσεις τοῦ Porro).

3. — Ἐάν τὸ ἔμβρυον ἢ νεκρὸν, καὶ ἂν εἰσέτι τυγχάνη εἰς τὸ τέρας, ὁποῖος δῆποτε δυσκολίας, ὁποῖους δῆποτε κινδύνους παρουσιάζει ἡ πείρα τῶν διαδοχικῶν καὶ ἀναγκαίων ἐγχειρήσεων ὅπως ἀπελευθερωθῇ ἡ γυνὴ διὰ τῶν φυσικῶν δδῶν, ἡ καισαρική τομὴ ἔσεται ἀπολύτως ἀπορριπτέα. Διότι μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νέας πρὸς ἐμβρυοτομίαν μεθόδου ὡς συντριβῶσι διαδοχικῶς τὰ διάφορα μέρη τοῦ ἔμβρυου, ἀπερ θὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἀνωτέραν τῆς μικρᾶς λεκάνης περιοχὴν, διὰ τῆς ἐπανειλημμένης κεφαλοτριψίας.

Τούτων τεθέντων καὶ τῆς ἐμβρυοτομίας ἀποφασισθείσης, πῶς πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ αὕτη, ἢ κἀλλίον ποῖα ἐκ τῶν πολλῶν προταθεισῶν μεθόδων εἶναι ἡ μεζόνος; ἔχουσα ἐλπίδας ἐπιτυχίας ἀνευ οὐδενὸς σχεδὸν διὰ τὴν μητέρα κινδύνου; Ὁμολογουμένως ἡ διὰ θάμιγγος (σπάγγου) ἐγχειρήσις τοῦ κ. Ραјοl. Διότι οὔτε ἡ ψαλλίς του Dubois, οὔτε τὰ ἐμβρυοτόμα καὶ ἀγκίστρα τῶν Jacquemier, Waneigs, Van der Aken, Stanesco, Tarnier, ἀλλ' οὐδ' αὐτὸ τὸ ἀγκίστρον τοῦ Braun, ὅπερ θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν καλλίστων πρὸς ἐμβρυοτομίαν ὀργάνων, δύνανται νὰ συγκριθῶσιν ὡς πρὸς τὸ ἀπλοῦν τοῦ ὀργάνου, τὸ ταχύ τῆς ἐγχειρήσεως καὶ τὸ ἀκίνδυνον διὰ τὴν μητέρα ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ραјοl τεθεισάν ἐγχειρήσεως μεθόδον. Καὶ ὄντως τί ἀπλούστερον θάμιγγος ἐκ μεταξὺς ἢ καὶ ὅλως κοινῶς, ἂν μεταχειρίζονταί οἱ ἀμαξηλόται διὰ τὰ μαστίγια αὐτῶν, φερομένου περὶ τὸν τράχηλον ἢ τὸν κορμὸν τοῦ ἔμβρυου καὶ ἀποτέμνοντες ἐκεῖνον μὲν ἐντὸς 7, τοῦτον δὲ ἐντὸς 30 δευτερολέπτων; Διότι εἰς τοῦτο στηρίζεται ἡ ἀρχὴ τῆς μεθόδου τοῦ κ. Ραјοl, ὅστις τυχαίως ὄλω πρὸ εἰκοσιπένταετίας, ὡς λέγει, ἀνεκάλυψε τὴν καταπληκτικὴν εὐκολίαν μεθ' ἧς ἀπλοῦς ὄλω θάμιγγι κόπτει ἔχι μόνον τὰ ἀπαλὰ μόρια ἀλλὰ καὶ τὰ ἄστα.

Ἄλλ', ὡς εὐκόλως ἐνοεῖται, ὁ θάμιγγις οὗτος δὲ εἶναι δυνατὸν ν' ἀγθῇ διὰ τῶν δακτύλων περὶ τὸ ἀποκοπτέον μέρος, ἰδίως μάλιστα ἐν αἰς περιστάσεσι γίνεται χρῆσις αὐτοῦ, δηλ. ἐν στιγμῇ καθ' ἣν καὶ τὸ προβάλλον μέρος τοῦ ἔμβρυου εἶναι βλάβως ἐμβυθισμένον ἐν τῇ λεκάνῃ καὶ ἡ μήτρα

τετανακῶς ὡς τὰ πολλὰ συνασπασμένη, προσκαλλᾶται, οὕτως εἰπεῖν, ἐπὶ τοῦ ἔμβρυου, παρεμποδίζουσα πολλὰκις τὴν μεταξὺ τούτου καὶ ἐκείνης διείσδυσιν τοῦ δακτύλου. Ἀνάγκη ἄρα νὰ γίνῃ πρὸς τοῦτο χρῆσις ὀργάνου, συνισταμένου εἰς ἀπλοῦν διέτρητον καθ' ὅλον τὸ μήκος αὐτοῦ ἀγκίστρον, δι' οὗ διαπερᾶται ὁ θάμιγγις, φέρων κατὰ μὲν τὸ μητρικόν, οὕτως εἰπεῖν, ἄκρον αὐτοῦ, δηλ. κατὰ τὸ ἄκρον τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἀγκίστρον, σφαιρίδιον, μολύβδινον, καὶ περιδεόμενος κατὰ τὴν λαβὴν τοῦ ἀγκίστρον. Οὕτω παρεσκευασμένον τὸ ὄργανον εἰσάγεται διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐν τῷ κοίλῳ τῆς μήτρας καθοδηγούμενον ὑπὸ τῶν ἐν τῷ τράχηλῳ τῆς μήτρας προεισαχθέντων δύο δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς, περιτρέφεται μετὰ προφυλάξεως εἰς τρήκρον ὥστε τὸ κοίλον αὐτοῦ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ ἀποκοπτομένου μέρους, ὁ θάμιγγις ἀπολύμενος ἐκ τῆς πρὸς τὴν λαβὴν τοῦ ὀργάνου προσκρήσεως αὐτοῦ παρεσύρεται ὑπὸ τοῦ μολύβδινου σφαιριδίου, ὑπέκοντος εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ βῆρος, καὶ τέλος οἱ ἐν τῷ τράχηλῳ τῆς μήτρας εὐρισκόμενοι πάντοτε δύο δάκτυλοι τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς συλλαμβάνουσι τὸ πρόσθιον σφαιρίδιον. Ἐνῶ δὲ τοῦτο ἔλκεται πρὸς τὰ ἔξω ἀποσύρεται ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους τὸ ἀγκίστρον καὶ οὕτως ὁ θάμιγγις εὐρητικῶς ἐφαρμοσμένος περὶ τὸ ἀποκοπτέον μέρος, ἤδη πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ κυριωτέρου τῆς ἐγχειρήσεως χρόνου τὰ δύο τοῦ θάμιγγος ἄκρα προδιδελθόντα διὰ πλήρους μητροσκοπίου, προφυλάσσοντες τὰ ἀπαλὰ τῆς γυναικὸς μόρια, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν δύο χειρῶν εἰς ἀπόστασιν 25 ε. μ. ἀπὸ τοῦ αἰδοῦ καὶ διὰ τυχῶν προνοουσιδῶν κινήσεων ἀποκόπτονται ὁ μὲν τράχηλος ἐντὸς 7—9 δευτερολέπτων, ὁ δὲ κορμὸς ἐντὸς 30, ὡς εἶδομεν τοῦτο ἐπαναλαμβάνόμενον πολλὰκις οὐχὶ μόνον ἐπὶ πτωμάτων ἐν ταῖς μαιευτικαῖς ἀσκήσεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ζώσης γυναικός.

Τοιοῦτον τὸ ὄργανον τοῦ κ. Ραјοl καὶ τοιαύτη ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελούμενη ἐγχειρήσις. Εἰς τινος ὅμως περιπτώσεως τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἕπον φαίνεται ἀπλοῦν, διότι ἐπὶ τετανακῆς τῆς μήτρας συστάσεως, ἢ καὶ ἐντατικωτέρας πῶς ταύτης συστολῆς, τὸ μολύβδινον σφαιρίδιον ἀδυνατεῖ νὰ κατέλθῃ, μάλιστα δὲ ἀναζητοῦσι ταῦτα οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ εἰσθύσωσι βαθέως ἐν τῷ κοίλῳ τῆς μήτρας δάκτυλοι. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τοῦ ἀτόπου τούτου τὸ ὄργανον ἐτελειοποιήθη προστεθέντος ἐν τῷ κοίλῳ τοῦ ἀγκίστρον ἐλατηρίου ἀνακλόγου πρὸς τὸ τοῦ σωληναρίου τοῦ Belloc καὶ φέροντος κατὰ μὲν τὸ μητρικόν αὐτοῦ ἄκρον τὸ μολύβδινον σφαιρίδιον, κατὰ δὲ τὸ πρὸς τὴν λαβὴν προσηρτημένον τὸν θάμιγγα. Τοιαύτης δὲ τοῦ ὀργάνου διατάξεως εὐνόητοι ἀποβάνουσιν ἢ τε χρῆσις καὶ ἡ χρῆσις αἰμοσύνης.

Ἄλλ' ὁ κ. Ραјοl, ζητῶν, χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπιχειρήσεσιν ἰδίως ἐξαιρουμένων, νὰ παρᾶσχῃ εἰς ἐλιγώτερον ἀριθμὸν ὀργάνων πλὴν ὅ,τι ἐν τῇ συνήθει μαιευτικῇ ἀπαιτεῖται πρόξενε μετέβαλεν εἰς ἀγκίστρον, καθοδηγῶν τὸν

θάμνηξ, τὴν λαβὴν τοῦ ἑτέρου ἐκ τῶν κοχλιαρίων τοῦ ἐμβρυουλκοῦ Lister, καὶ οὕτως ὁ κἀτοχος τοῦ ἐμβρυουλκοῦ τούτου μετὰ τῆς σημειωθείσης τροποποιήσεως ἀπαλλάσσεται τοῦ ὄγκου τῆς ἀκπάνης τριῶν ἄλλων μαιευτικῶν ὀργάνων· διότι ὁ ἐμβρυουλκός οὗτος ἐνεργεῖ α'. ὡς ἐμβρυουλκός, ἐννοεῖται, — β'. ὡς ἀγκιστρον (ὁ ἕτερος τῶν βραχιόνων αὐτοῦ), — γ'. ὡς ἐμβρυοτόμον (ὁμοίως) — καὶ δ'. ὡς κρυνιοτρόπανον, διότι, ὡς γνωστόν, ὁ ἕτερος τῶν βραχιόνων τοῦ ἐμβρυουλκοῦ Lister φέρει κατὰ τὸ ἄκρον αὐτοῦ, τὸ τῆς λαβῆς, κεφαλοτρόπανον, κοχλιούμενον μετὰ τῆς ἀγκιστροειδοῦς αὐτοῦ ἀπολήξεως. Ἐὰν δὲ προσητέωμεν ὅτι ἐν ἐλλείψει πλήρους μητροσκοπίου, προφυλάσσοντος τὰ ἀπκλὰ τῆς γυναικῆς μόρια, τὰ ὀπίσθια ἄλλα δύο κοινῶν κοχλιαρίων τηρουμένων ὡς δύο μητροσκοπικὰ βελβίδες τοῦ Sims, τοῦ αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐπιτύχῃσι σκοποῦ, τὸ οὕτω τροποποιηθὲν ὄργανον τοῦ Lister ἀποτελεῖ ἀληθῆ μαιευτικὴν ὀργανοθήκην. Τοιοῦτον τὸ ἐμβρυοτόμον τοῦ Dr. Pajot, ὅπερ, κατὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ καὶ Doléris ἔκφρασιν, δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐνεργήσῃ εὐκολώτερον παντὸς ἄλλου τοιοῦτου εἶδους ὄργάνου ὁσάκις ἡ ἐμβρυοτομία εἶναι δυνατή.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΩΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΕΘΟΔΟΝ ΤΟΥ BILLROTH

Καθηγητοῦ τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς ἐν Βιέννῃ

ὑπὸ Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ (ἐν Βιέννῃ).

Πρὸ δεκαμήνου τὰ λίαν εὐχερῆστα ἀποτελέσματα τῆς ἀνω ἐν λόγῳ Θεραπείας παρακολουθῶν, κρίνω τὰ μάλα ἐπισημῆς νὰ καταχωρισθῇ ἐν τῇ ἡμέτερῳ περιοδικῇ ἱατρικῇ «Ὁ Γαλληγός» ἡ μέθοδος αὕτη πρὸς γινώσκιν καὶ ἐφαρμογὴν αὐτῆς παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν, καθόσον αὐδαμία λεπτομερῆς περιγραφή ὑπάρχει ἐν αὐτῇ, καὶ διότι, καὶ τοι ἰδίως ἐν ταῖς Νοσοκομείοις, πολιτικοῖς τε καὶ στρατιωτικοῖς, μετὰ τινος εὐκολίας καὶ ἐπιτυχέστερον ἐφαρμόζεται, οὐδὲν ἦσαν ὅμως καὶ ἐν τῇ κατ' ἰδίαν ἐκάστου χειρουργοῦ πράξει, καὶ μάλιστα ἐν ἀρχῇ, δύνανται κατὰ μικρὸν νὰ καταστῇ ὀλιγώτερον δυσχερῆς ἢ ἐφαρμογὴ, ἐὰν ὁ ἱατρὸς μετὰ τινος ὠτακπαρνήσεως καὶ ἰσχυρῆς βουλήσεως οὐδόλως προσέχει εἰς τὸ ἐπίμοχθον τῶν πρὸς πίτευσιν τοῦ ἀγαθοῦ αὐτοῦ σκοποῦ διενεργειῶν.

Προλαμβάνω δὲ νὰ εἶπω ὅτι, καὶ τοι ἡ μέθοδος αὕτη μόνον τὴν χρῆσιν τοῦ φαινικοῦ ὀξέος, ὡς ἀντισηπτικοῦ, καὶ τὴν τήρησιν τῶν ἀντισηπτικῶν ἐν ταῖς ἐγχειρήσεσι προφυλάξῃ μετὰ τῆς τοῦ Lister ἀρχικῆς ἀγωγῆς ἔχει κοινὰ, στηρίζεται ὅμως ἐπὶ τινων σπουδαίων θεμελιωδῶν ἀφ

χῶν, καὶ, ἀντὶ τοῦ ἐπίδησμου τοῦ διὰ φαινικοῦ ὀξέος ὀθονίου τοῦ Lister, εἶναι ἐν χρῆσει ἐν αὐτῇ ὁ δι' ἰωδιοφορμίου ἐπίδησμος.

Διαληφθήσονται δὲ ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς μεθόδου ταύτης, μετὰ συντομοτάτην τινα εἰσαγωγὴν, τὰ ἐπόμενα ἀντικείμενα.

α'. Σκοπός τῆς ἀντισηπτικῆς Θεραπείας τῶν τραυμάτων ἐν γένει. β'. Προπαρασκευαί πρὸ τῆς ἐγχειρήσεως. γ'. Ἀγωγή κατὰ τὴν ἐγχειρήσιν. δ'. Τὰ ἀπαριζόντα τὸν ἐπίδησμον καὶ τρόπος τῆς χρήσεως αὐτῶν. ε'. Ὁποῖός τις ὁ ἀντισηπτικός τῶν τραυμάτων ἐπίδησμος. στ'. Ἐπίδησμος τραυμάτων, ὃν τὰ χεῖλη δύνανται νὰ προσκαρμωθῶσιν ἐντέλως, καὶ τῶν ὀποιῶν ἡ ἐπούλωσις δύνανται νὰ γίνῃ διὰ τῆς κατὰ πρῶτον σκοπῆς. ζ'. Ἐπίδησμος τραυμάτων, ὃν τὰ χεῖλη ἀδύνατον νὰ προσκαρμωθῶσι, καὶ τῶν ὀποιῶν ἡ ἐπούλωσις εἶναι ἀδύνατος κατὰ πρῶτον σκοπὸν. η'. Τρόπος καὶ χρόνος τῆς ἀνανεύσεως τοῦ ἐπίδησμου. θ'. Προφυλάξεις εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἰωδιοφορμίου καὶ φαινικοῦ ὀξέος.

Τὸ ἰωδιοφορμίου, καὶ περ πρὸ πλείονων ἐτῶν γνωστὸν, εἰσήχθη ὅμως τάχιστα εἰς τὴν χειρουργικὴν Θεραπευτικὴν ὡς τὸ μάλα ἀντισηπτικὸν μετὰ τῆς πρὸ πενταετίας ἡδὴ παρὰ τοῦ Mosetig von Mooshol συστάσεως αὐτοῦ, ὡς φαρμάκου κατὰ τῶν μυκητωδῶν ἐπεξεργασίῶν, καὶ μετὰ τῆς τοῦ Mittlez ἀνακοινώσεως περὶ τῶν ἐνοτικῶν ἐν τῇ ἐν Βιέννῃ κλινικῇ τοῦ διασημοῦ καθηγητοῦ Billroth, εἰς τὴς τῆς μυκητωδῶν ἐπεξεργασίας καὶ τὰ ὀπωσθήποτα γενόμενα τραύματα, ὃν ἡ ἀντισηπτικὴ Θεραπεία ἔσχεν ἕκτοτε σπουδαίαν εὐρύτητα.

Καὶ οἱ μὲν θεμελιώδεις ταύτης κανόνες, ἤτοι ἡ δι' ἀσπτήροτάτης καθαρότητος, τῶν ἀντισηπτικῶν διακλυσῶν, τῆς πρὸ τῆς ἐγχειρήσεως προπαρασκευῆς, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν ταύτην προφυλακῆς ἀποφυγῆ τῶν μολυσματικῶν πηγῶν, οὐδόλως ἠλλοιώθησαν· ὁ ἐπίδησμος ὅμως εἰς ἐκείνους, οἵτινες πρότερον τῇ τοῦ Lister ἐχρῶντο ἀγωγῇ, κατέστη λίαν ἀπλοῦς. Ἐκτὸς δὲ τῆς εὐχερείας ταύτης εἰς τὸ μηχανικὸν τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τοῦ συνεπῶς ἦσαν ἐπισφαλοῦς ταύτης πρὸς τὴν τοῦ ἐπίδησμου τοῦ Lister, ὑπάρχει ἕνα μεγάλη διαφορά τῆς ἰδιαζούσης τοῦ ἰωδιοφορμίου ἐνεργείας κατὰ τε τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν, διότι, καὶ ἐκτὸς αὐτῶν, ἀδιάκλυτον σχεδὸν εἰς ὕδατος οὐσίας ὄν, ἀναπτύσσει τὴν ἀντισηπτικὴν αὐτοῦ ἐνεργείαν διὰ διαρκοῦς μετὰ τῶν ἰστών ἐπαφῆς, ἐξ οὗ καὶ ὁ δι' αὐτοῦ ἐπίδησμος δεῖται οὐχὶ συχρῆς μεταλλαγῆς· καίτοι δὲ οὗτος δύνανται νὰ ἐμμεῖνῃ ἐπὶ μικρὸν, ἕνεκα ὅμως τῆς ἰσχυρῆς τοῦ ἰωδιοφορμίου ἐνεργείας καὶ τῆς βραδείας αὐτοῦ κατακλιώσεως, σχετικῶς ὀλίγη ποσότης αὐτοῦ πρὸς βεβαίαν τῶν τραυμάτων ἀπομόλυνσιν ἀπαιτεῖται.

Τὰ λάθη, ἅτινα συνέβησαν ἐν ἀρχῇ, ὅτε μεγάλη ποσότης ἰωδιοφορμίου εἰς κῆν ἐπὶ τινος τραύματος ἐπετίθετο, ἢ ὀποῖα ἐπικολώσῃ ἐπέμενον ἐπ' αὐτοῦ, ἐπέφερον ἐπικινδύνους, μάλιστα δὲ καὶ θανατηφόρους δηλη-

τηρίξεις. Ἀφ' ὅτου ὅμως οἱ ἰατροὶ κατέστησαν προσεκτικώτεροι εἰς τὴν τοῦ φαρμάκου χρῆσιν, ἰδίᾳ δὲ μετὰ τὴν τὸ πρῶτον (ἀντὶ τῆς κόνεως τοῦ ἰωδιοφορμίου) πρὸς ἐπιμάλυνσιν καὶ πλήρωσιν τῶν τραυμάτων, ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ Καθηγητοῦ Billroth εἰσαχθεῖσιν χρῆσιν τοῦ εἰς διάλυσιν ἰωδιοφορμίου ἐμβεθεγγμένου θιονίου, ὃ τῶν δηλητηριώσεων κίνδυνος κατέστη ἐλάχιστος.

Ὅθεν ἡ χρῆσις τοῦ δι' ἰωδιοφορμίου ἐπιδέσμου προϋποτίθησι πλήρη γνῶσιν τοῦ τε τρόπου τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν αὐτῷ περιεχομένου ἀντισηπτικοῦ ὅστις δ' ἂν μετὰ τῆς χημείας τοῦ νέου ἐπιδέσμου συνοικειωθῇ, ἀμὰ δὲ καὶ τὰς περὶ ἀντισηπτικῶν προφυλάξεις ἐν γένει αὐστηρῶς τηρῆ, ἀναμφιβόλως ἔσεται ἱκανός, εἰς πρόσφατα μὲν καὶ πρὸς ἑνίῳ κατὰ πρῶτον σκοπὸν εὐθέτα τραύματα, ἐξίσου βέβαια ἀποτελέσματα νὰ ἐπιτύχῃ, εἰ μὴ τοιαῦτα δὲ, εἰ βεβαιότερα ἢ τὰ διὰ τοῦ ἐπιδέσμου τοῦ Lister θεραπευόμενα, χωρὶς νὰ φοβῆται σπουδαίως τὰς διὰ μεγάλης ποσότητος ἰωδιοφορμίου δηλητηριάσεις, αἵτινες ἀλλοίως μὲν παρετηρήθησαν, ἀλλ' ὅμως καὶ πολὺ ἐξωγαλώθησαν.

Σκοπὸς τῆς ἀντισηπτικῆς τῶν τραυμάτων θεραπείας ἐν γένει.

Ἡ ἀντισηπτικὴ τῶν τραυμάτων θεραπεία, εἰς ἣν ἡ τῆς νεωτέρας ἐποχῆς χειρουργικὴ τὴν τοσαύτην αὐτῆς φήμην ἀφείλει, κύριον σκοπὸν ποιεῖται, τὴν μὲν σηπεδονώδη ἀνάπτυξιν, τὴν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὰς κοιλότητας τῶν τραυμάτων ἐγγινομένην, νὰ παρεμποδίσῃ, τὰς δὲ ἀρξαμένας ἤδη ἀποσυνθετικὰς ἐπεξεργασίας νὰ ἀπομακρύνῃ, τὴν τοῦ τραύματος πορείαν οὕτω πάντῃ ἀπλῆν καὶ εἰς τὸ κατὰ φύσιν καθιστάουσα.

Καί τοι δὲ τὰ ἐν οἰωδήποτε τραυματισμῷ ἐκ τῶν τραυματικῶν ἐπιφανειῶν ἐξερχόμενα ὑγρά, ἐν ἀριθμωτέρῃ συλλογῇ, τοπικά τε καὶ γενικά, ἢτοι φλεγμονὴν καὶ πυρετὸν ἐνίοτε νὰ προκαλέσωσι δύνανται, ἢ ἐπεξεργασία αὐτῆ ὅμως τότε μόνον λαμβάνει ἔντανον καὶ ἐπιβλαβὴ χαρακτῆρα, ὅταν τὸ τραυματικὸν ἔκκριμα, οὕτως εἰπεῖν, ὡς ἐκ πείρας γνωστόν, εἰς σηπεδονώδη ἀποσύνθεσιν περιπίπτῃ.

Ὁ O. Weber καὶ Billroth παρετήρησαν, ὅτι μετὰ τοὺς τραυματισμούς ἢ τε φλεγμονὴν καὶ ὁ πυρετὸς πηγάζουσι ἐξ ἀπορροφήσεως οὐσιῶν, αἵτινες διὰ χημικῶν μεταβολῶν ἐν τοῖς περιλογισμένοις ἰστοῖς ἐγγίνονται. Θεωροῦνται δὲ αἱ μεταβολαὶ αὗται τότε τὸ πρῶτον ὡς σήψις καὶ ἀποσύνθεσις, ὅταν αἱ ἐκκρινόμενα οὐσίαι ὡς κἀκοῦμοι, καὶ ὅμως τὸ κἀκοῦμον τούτων τῶν ἀποσυνθεθειμένων οὐσιῶν εἶναι ἀπόρροια καὶ τὸ τέρμα σειρᾶς χημικῶν ἐπεξεργασιῶν, αἵτινες μετὰ τῆς δξείας φλεγμονῆς ἄρχονται. Ἐὰν δὲ αὕτη (ἢ φλεγμονὴ) ἦναι πάντοτε προῖον εἰδικῶν τῆν σήψιν προκαλουσῶν οὐσιῶν, οὐδόλως ἀπεφάνθησαν αἱ εἰρημένοι ἰατροὶ καὶ οὐδεμίαν θεραπευτικὴν ἔνδειξιν ἐξέφερον, ὡς κυρίαν δὲ μόνον βῆσιν αὐτῆς ἔθεγγο τὸ νὰ ἀπομακρύνωσιν ὅσον ὁσον τὸ εὐκολώτερον τὰ τραύ-

ματικά ἐκκρίματα, ἐκ τούτου δὲ ἐπήγχεσεν ἡ τοῦ Billroth σύστασις τοῦ νὰ θεραπεύωνται τὰ τραύματα ἀνοικτὰ, οὐ τὰ ἀποτελέσματα σχετικῶς πρὸς τὴν προτέραν θεραπείαν αὐτῶν ὑπῆρξεν λίαν εὐνοϊκά.

Ὁ δὲ Lister, ἐπόμενος τῇ τοῦ Schwann's καὶ Pasteur δοξασίᾳ, ὅτι ἡ σήψις διὰ τῆς ἀναπτύξεως λίαν σμικρῶν ὀργανικῶν ὄντων ἐγγίνεσθαι καὶ τηρεῖται, ἀνεζήτησεν ἀντισηπτικὴν τινα τῶν τραυμάτων θεραπείαν, δι' ἣς νὰ παρεμποδίζηται ἡ εἰσχώρησις καὶ ἡ περαιτέρω τούτων τῶν ἐρεθιστικῶν ἀνάπτυξις, καὶ ν' ἀποσοβῶνται οὕτως αἱ σπουδαιότερα τραυματικὰ ἐπιπλοκά.

Τὰ τὴν σήψιν γεννῶντα πᾶν σμικρὸν, ἀφρονή, φυσικὰ ὀργανικὰ ὄντα εἶναι, ἕνεκα τῆς κουρότητος αὐτῶν, ἀπανταχοῦ τῆς ἀτμοσφαιρᾶς ἐν ζῆρῃ καὶ κονιῷδεϊ καταστᾶται μεταίωρα, καὶ συμπαραφερόμενα μετὰ τοῦ κωνιορτοῦ, καταπίπτουσι συχναίς καὶ ἐπικολλῶνται ἐπὶ τῶν ἐνδομμάτων ἡμῶν, τῶν χειρῶν, ἐπὶ τῶν ἐργαλείων ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ ἀπαρτίζαντος τοὺς ἐπιδέσμους ὕλικου, ἐπὶ τῶν σπόγγων, καὶ μέχρι καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ νήματος καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ, ὃ περ πρὸς περιόδους καὶ ἄφωξ χρώμεθα' εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, πανταχοῦ παρόντα, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ὀργανικὰ ὄντα νὰ ἐξαφανίσωσιν ἱκανά, ἐὰν μὴ ἡ ἀναβλάστησις αὐτῶν, ὡς ἡ τῶν ἄλλων φυσικῶν σπόρων, ἐξ ὠρισμένων τινῶν περιστάσεων, ἢτοι τῆς ὑγρασίας τῆς ἡσυχίας, τοῦ οἴκετου ἐδάφους κ.τ.λ. ἐζήρητο, διὰ καὶ ἀναπτύσσουσι (ὡς οἱ ζυμωτικοὶ μύκητες) τὴν ζυμωτικὴν αὐτῶν ἐνεργείαν, ἐφ' ὅσον μόνον ἀναβλαστάνουσι καὶ πολλαπλασιάζονται.

Ἡ ἰδέα τοῦ Lister τοῦ νὰ προφυλάξῃ τὰ τραύματα ἐκ τούτων τῶν τὴν σήψιν ἀπεργαζομένων ὄντων, ἢ, ὅπου τοῦτο ἦν δυνατὸν, τοῦ νὰ παρεμποδίσῃ τοῦλάχιστον τὴν ἐν τοῖς ἰστοῖς ἀναβλάστησιν αὐτῶν, ἐφάνη πραγματικῶς μόλις δυνάμενη νὰ πραγματοποιηθῇ· ἀλλὰ τὸ μέγα τοῦ ἔργου αὐτοῦ συνίσταται εἰς τὸν ὅτι ἐπιμόνας καὶ συνεπῶς ἠκολούθησε τὴν ἰδέαν ταύτην, καὶ ὅτι τέλος ἀνεῦρε μεθόδους, δι' ὧν ἐπέτυχε τὴν ὑψηλὸν σκοπὸν, οὕτω δὲ τὸ ἐπὶ τῆς θεωρίας τῆς σήψεως πρακτικὸν πείραμα συνετέλεσεν εἰς τὸ ν' ἀνυψώσῃ αὐτὴν εἰς ἐπιστημονικὸν γεγονός, οὗτινος τὴν ἀνακοίνωσιν παρεδέχθησαν μετ' εὐφημιῶν.

Ἐκ τῶν εἰρημένων δὲ καθίσταται προφανές, ὅτι ἡ ἀντισηπτικὴ θεραπεία οὐχὶ μόνον εὐθὺς εἰς τὸν πρῶτον ἐπίδεσμον οἰουδήποτε κατὰ τύχην τραυματισμοῦ ἴσον νὰ ἀρχῆται, ἀλλὰ καὶ εἰς οἰανδήποτε ἐγγείρησιν.

Ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας τῶν τὴν σήψιν ἀπεργαζομένων, διαφόρως μεμορφωμένων ὀργανικῶν ὄντων, ἃ ὁ Billroth σηπτικὰς κοκκοβακτηρίδας (cocobacteria septica) ἀποκαλεῖ, δὲν ἀπεδείχθη εἰσέτι ἀριθίμως. Διηλόν δὲ, ὅτι ὀργανικαὶ τοσοῦτον ὀλισθηρᾶς ἰσορροπίας οὐσίαι, οἵκτι εἰσὶν οἱ πλείστοι τοῦ ζωικοῦ σώματος ἰστοί, ἀλλοιοῦνται, ἢτοι διατίθενται ἄλλως, σχετικῶς δὲ ὑπὸ τῆν ἐπήρειαν νέων περιστάσεων, καὶ ἀποσυντίθεν-

ται και άνευ ειδικών προς τοῦτο ερευνητικῶν. Γνωστὸν ὅμως τὰ νῦν παρὰ
 πᾶσιν, ὅτι αἱ ἐπικίνδυνοι τῆς τραυματικῆς φλεγμονῆς μορφαὶ ὑπ' ἐκείνῳ
 τοῦ εἴδους τῆς τοῦ αίματος ἀλλοιώσεως ἢ τῶν φλεγμονωδῶν προϊόντων
 προκαλοῦνται, τὰ ὅποια διὰ τῆς ἐξώθεν εἰσβολῆς τῶν τῆν σήψιν παρ-
 γουσιῶν αἰτιῶν ἐγγίνονται, καὶ ὅτι ὁ τραυματικὸς πυρετὸς ἐκ τῆς ἀπορ-
 ροφῆσεως αὐτῶν τῶν ἡλλοιωμένων προϊόντων ἐξήρτηται, καὶ ὅτι τέλος ὁ
 πυρετὸς οὗτος καὶ ὁ σηπεδονώδης εἰσὶ τῆς αὐτῆς ἐπεξεργασίας ἔκγονοι,
 μόνον κατὰ τὸν βαθμὸν διαφέροντες, μεθ' ὧν καὶ φλεβώδης θρόμβωσις καὶ
 σηπτικὰ ἔμβολα (πολλὰ πλῆ πυκιμία) γὰρ συνενδιῶσι δύνανται.

(ἀκολουθεῖ)

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΠΑΘΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

καθηγητοῦ καὶ διευθυντοῦ τοῦ νοσοκομείου τῶν μεταδοτικῶν νόσημάτων.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

περὶ τῶν νοσηλευθειῶν γυναικῶν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείῳ τῶν
 μεταδοτικῶν ἢ ἀφροδισίων νόσημάτων ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1883
 μέχρι 1 Ἀπριλίου 1885.

ὑπὸ ΧΡΙΣΤΟΥ Π. ΤΟΠΑΛΗ, βοηθοῦ ἱατροῦ ἐν τῷ νοσοκομείῳ.

(Συνίχθια, ὄρα σελ. 265).

Ὡς βλέπει τις, ἐκ πασῶν τῶν νοσηλευθειῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ νοσοκο-
 μείῳ ἐπὶ 19 ὄλους μῆνας, 2 καὶ μόνον ὑπῆρχον αἱ πάσχουσαι καθολικὴν
 σφίλιδα τριτογενῆ, καὶ αὐταὶ προσεληθῆσαι ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (ἐκ
 Σμύρνης καὶ ἐκ Μιανησίας). Αἱ λοιπαὶ δὲ τῶν σφιλιδικῶν ἐπαρουσία-
 ζον τὰς οὕτω δὴ καλουμένας δευτεροπαθεῖς ἐκδηλώσεις.

Πᾶσαν τὴν αἰτίαν τῆς ἐν Ἑλλάδι σπανιότητος τῶν μεγάλων καταστρι-
 φῶν, ἢ ἡ σφίλις ἐπιφέρει εἰς τὸν πάσχοντα;

Ἄρα γὰρ προσέρχεται ἡ σπανιότης αὕτη ἐκ τῆς ἐγκαίρου ζητήσεως ἱα-
 τρικῆς συνδρομῆς διὰ τὸν μέγαν φόβον, ὃν ἐμπνέει ἡ νόσος εἰς τοὺς κα-
 τοίκους τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐκ τοῦ κλίματος τῆς χώρας; Καὶ ἔχει μὲν βι-
 θαιότατα μέγιστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς καθόλου εὐνοικῆς πορείας τῆς νό-
 σου ἢ ἐγκαίρου θεραπείας, οὐχ ἥτιον ὅμως τὰ μέγιστα συμβάλλεται καὶ
 τὸ κλίμα τῆς χώρας.

Ὁ σφιλιδικὸς ἴδις κατὰ τοὺς νεωτέρους σφιλιδολόγους εἶνε εἰδικὴ
 τι ὀργανικὸν στοιχεῖον, μικροὐργανικὸν παράσιτον, κυττάριον, ὑπερ-ἀνα-
 πτύσσεται ἴδις ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι, μεταφερόμενον εἰς αὐτὸ εἴτε

διὰ τῆς συνουσίας εἴτε δι' ἄλλης ὁδοῦ, καὶ ἀναπτύσσεται διαπορευόμε-
 νον τοὺς ἱστούς τοῦ σώματος ὅπως καὶ ἡ λεγομένη σπαιροειδῆς τριχίνη.
 Ὑπὲρ τῆς γνώμης ταύτης συναγορεῖ πλὴν τῶν ἄλλων ἰδιοτήτων αὐτῆς
 τῆς νόσου καὶ τὸ εἰδικὸν κατ' αὐτῆς μέχρι τοῦδε θεωρούμενον φάρμακον,
 δηλ. ὁ ὑδράργυρος, ὁ κατ' ἐξοχὴν παρασιτοκτόνος.

Προϊποθέτων δὲ τις τὴν ὑπαρξίν εἰδικῶν μικροβίου τῆς σφιλιδος οὐ-
 δόλως ἔως σφάλλεται παραδεχόμενος ὅτι τοῦτο εὐδοκίμει καὶ ἀναπτύσ-
 σεται καὶ πολλαπλασιάζεται ἐν ἄλλαις χώραις κατ' ἄλλην ἔντασιν, ὡς
 συμβαίνει ἐπὶ πάντων τῶν ὀργανικῶν ὄντων. Ἐν Ἑλλάδι λοιπὸν φαίνε-
 ται ὅτι τὸ παράσιτον τῆς σφιλιδος, προσβάλλον τὸν ὀργανισμόν, ἀνα-
 πτύσσεται μὲν καὶ ζῆ ἐπὶ τῇ βλάστῃ τῶν ἱσθῶν καὶ ὀλοκλήρου τοῦ ὀρ-
 γανισμοῦ, ἀλλ' ἢ ἀνάπτους αὐτοῦ εἶνε ἀβλήγηρά, ἢ δὲ ζωὴ καχεκτικῆ.

Ἢ ἐν τῷ νοσοκομείῳ θεραπείαι τῶν ἀφροδισίων παθῶν ἔχει καθόλου
 ὡς ἀκολουθεῖ.

Ἢ ἐπισκέψις τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ νοσηλευομένων τελεῖται ὑπὸ
 μὲν τοῦ βοηθοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ ὑποβοηθοῦ τακτικῶς δις τῆς ἡμέ-
 ρας παθῶν τῶν πασχουσῶν ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰδικῶ ἐδώ-
 κίου ἐν ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ τῇ 8 πρὸ μεσημβρίας καὶ τῇ 3 ἢ 5 ὥρα
 μετὰ μεσημβρίαν. Τὰς δὲ βαρύτερον πασχούσας ἐπισκέπτονται οὗτοι καὶ
 πλεονάκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ τῆς κλίνης. Κυρίως ὅμως εἰπεῖν διὰ τὴν ἔλλει-
 ψιν νοσοκόμων οἱ ἱατροὶ ἐκπληροῦσαι νυκτὸς καὶ ἡμέρας καὶ τὰ καθή-
 κοντα τοῦ νοσοκόμου. Ὁ δὲ διευθυντῆς πλὴν τῶν ἄλλων ἐν τῷ νοσο-
 κομείῳ ἐπισκέψεων τελεῖ καὶ δις τῆς ἐβδομάδος γενικὴν πασῶν τῶν πα-
 σχουσῶν ἐπιθεώρησιν, ἐρίζων τὴν θεραπείαν, τροποποιῶν ἢ καὶ μεταβάλλ-
 ῶν ταύτην κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἐνδείξεις, καὶ τέλος ἀποφαρίζων τίνες αἱ
 θεραπείαι εἶναι καὶ μέλλουσαι ὡς τοιαῦται γὰρ ἐξέλθωσι τοῦ νοσοκομείου.

Κατὰ μὲν τοῦ βλενορροϊκοῦ κατάρρου τῆς μήτρας μεταχειρίζομεθα:

1) Τὸ φαινικὸν ὀξύ, τὸ κρυσταλλικὸν ὡς τε φάρμακον καθόλου ἀντι-
 σηπτικὸν καὶ ὡς καυτήριον ἥπιον. Καὶ ὡς ἀντισηπτικὸν μὲν μεταχειρι-
 ζόμεθα αὐτὸ πρὸς πλύσεις, διαλελυμένον ἐν ὕδατι εἰς ἀναλογίαν 20/0,
 ἐμβρέχοντες ἐν τῇ διαλύσει τεμάχιον βάμβικκος καὶ διακλύνοντες τὴν
 κόλπικὴν μοῖραν τῆς μήτρας, τὸν κόλπον καὶ ἐν γένει πάντα τοῦ αἰδοίου
 τὰ μέρη. Πολλάκις δὲ ἀφήνομεν τοιοῦτον τεμάχιον, οὕτω διαθερέγγμε-
 νον ἐν τῇ κόλπῳ ὡς πώμασμα μέχρι τῆς ἐπομένης ἐπισκέψεως.

2) Τὴν δεψίνην. Μετὰ τὴν διέπλυσιν διὰ φαινικοῦ ὀξέος σχηματίζον-
 τες πώμα ἐκ βάμβικκος ἐπιπέσομεν αὐτὸ διὰ δεψίνης καὶ ἐφαρμόζομεν
 ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς μήτρας, ἀφήνοντες αὐτὸ μέχρι τῆς ἐπομένης ἐπι-
 σκέψεως.

3) Τὴν στυπτηρίαν, ἣν ἐφαρμόζομεν εἴτε ἐν οὐσίῳ, εἰς κόβιν, ἐπιπέσον-
 τες πώμα βάμβικκος, ὡς τὴν δεψίνην, εἴτε ἐν διαλύσει, ἐμβρέχοντες ἐν αὐ-

τη τὸν βόμβηακα, ὃν ἀφήνομεν ἐν τῷ κόλπῳ ὡς τὸν διὰ φαινικοῦ ἄζης. Διαλύσιν στυπτηρίας ἐκ 4 δραχμῶν εἰς λίτρην ὕδατος παρέχομεν καὶ εἰς τὰς πασχούσας ἰδιαιτέρως, αἵτινες τρεῖς ἢ τετρακίς τῆς ἡμέρας ἐγγλύζουσι δι' αὐτῆς τὸν κόλπον δι' ἰδίας ἐκκάστη κλυσματαντλίας.

4) Τὸν θεικὸν χαλκόν, τὸν καθάρων κρυσταλλικὸν καὶ τὸν στηπτηριοῦχον, τὴν λεγομένην θείαν λίθον, ἐκείνον μὲν εἰς διαλύσιν πρὸς ἐνέσει, εἰς τὸν κόλπον, τὰ δὲ ἑξήδικα τοῦ στυπτηριούχου πρὸς καυτηριάσεις τοῦ στομίου τῆς μήτρας.

5) Τὸ ἰωδοφόρμιον εἰς κηρία, σκευαζόμενα διὰ βουτύρου κακίου καὶ ἐφαρμολόμενα ἐπὶ μόνων χρονίων κητάρων τοῦ στομίου τῆς μήτρας κηρία.

6) Τὸν χυτὸν νιτρικὸν ἀργύρου ἐν οὐσίᾳ ὡς καυτήριον τοῦ στομίου τῆς μήτρας.

Χυμὸν παρέχουσαν περιέχουσαν τοῦ στομίου τῆς μήτρας μετὰ τὴν διὰ φαινικοῦ ἄζης πλύσιν ἐπιπάσσομεν διὰ κόπωσης ἰωδοφορμίου ἢ διὰ καλομελάνου· ἐπιμένουσαν δὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον μετὰ τοιαύτην ἰατρικὴν ἐπιθυγομένη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν διαλύσεως κρυσταλλικῆς φαινικοῦ ἄζης ἰσχυρᾶς, 50), ἐμβροχομένου ἐν αὐτῇ τεμαχίου βόμβηακα, ἐνίστε δὲ καὶ διὰ στυγίας λίθου.

Κατὰ δὲ τῆς οὐρηθρίτιδος ἐφαρμολόμενα·

1) Ἐνέσεις διαλύσεως θεικοῦ ψευδαργύρου καὶ ὀξικοῦ μολύβδου ἢ καὶ βόμβηατος Ἰαπωνικῆς γῆς.

2) Καυτηριάσεις διὰ στυγίας ἢ διὰ θείας λίθου.

Τὰ ὀξέα κονδυλώματα, τὰ ἑμμίσια, ἂν μὲν εἴνε πρόσφατα καὶ σπορικτικὰ καὶ κείνται ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς μήτρας ἢ ἐν τῷ κόλπῳ ἢ εἰς τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, ἐξελείφονται, ἰωμένου τοῦ κητάρου, δι' ἐπιπάσεως δεψίνης ἢ στυπτηρίας, καὶ μάλιστα τῆς δευτέρας ταύτης, ἢ καυτηριάζόμενα διὰ στυγίας λίθου. Ἄν δὲ εἴνε πηκνότερα καὶ ἀποτελοῦσιν ὄγκον πρὸς θεραπεύομεν ὡς ἑξῆς. Ἐπὶ τινος ἡμέρας διακρίνομεν αὐτὰ καὶ ἐκκάστην δι' ὑπερχλωριούχου σιδήρου, ἵνα ἐπέλθῃ μακρῶς τις αὐτῶν. Ἔπειτα ἀργόμενοι ἀπὸ τῶν πέραξ ἀποτένομεν καὶ ἐκκάστην τὰ μάλλον μακρῶς νικ διὰ Κωπηρείου ψαλιδίου, καυτηριάζοντες τὸ τραῦμα διὰ πυκνῆς διαλύσεως ὑπερχλωριούχου πιδήρου ἢ καὶ διὰ χυτοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου. Οὕτω δὲ πράττομεν μέχρι τῆς ἀποτομῆς πάντων. Ἐπειδὴ ὁμοίως ἢ θεραπεία αὐτῆ ἐμποιεῖ φάβαν εἰς τὰς νοσηλευόμενας, τρεμούσας καὶ εἰς αὐτὴν τὴν θέαν τοῦ ψαλιδίου, μεταχειρίζομεθα τὴν δι' ἀποβροχισμοῦ ἰατρικὴν διὰ τοῦ ἐλαστικοῦ ἀμύμου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, ἐπινοηθέντα ὑφ' ἡμῶν καὶ ἐπιδοκιμασθέντα ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ νοσοκομείου. Ἐκ σωλήνος ἐλαστικοῦ, ἐξ οὗ γίνονται τὰ καλούμενα θυρεοειδέα τοῦ Chassaignac, κόπτονται μὲν κρῖνον, ὃν περιέχομεν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς μητρολαβίδος, κεκλεισμένῃ

εἶτα κρατοῦντες αὐτὴν διὰ τῆς δεξιᾶς ἀνοίγομεν τὰ σκέλη, ὅποτε καὶ ὁ ἐλαστικὸς κρῖνος διατείνεται, καὶ προσπαθοῦμεν νὰ περιλάβωμεν μετὰ τῶν σκελῶν καὶ αὐτοῦ τὴν πρὸς ἀποβροχισμὸν σωρείαν τῶν κονδυλωμάτων· ἤδη ἠθροῦμεν τὸν ἐλαστικὸν κρῖνον κατὰ τῆς βίας τοῦ περιβροχιστέου μίσχου διὰ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου τῆς ἀριστερᾶς. Ὁ ἐκ τῆς περισφίγγεως τοιαύτης πόνος εἶνε σφοδρὸς, διαρκῶν πολλὰκις ἐπὶ ὅλην ὥραν. Ἐν εὖρος τοῦ ἐλαστικοῦ κρῖνου δύναται νὰ εἴνε 0,002—0,005 χ.μ., κατὰ τὸ πᾶχος ἐκείνῳ τοῦ πεπεροχιστέου μίσχου, πάντοτε δὲ κατὰ 1, μικρότερον τούτου. Ὅσον δὲ μεγαλειότερα ἢ περισφίγγεις, τόσον βραχύτερον διαρκεῖ ὁ πόνος· διὸ δύναται τις νὰ διπλασιάσῃ τὸν κρῖνον, ἐκλύων αὐτὸν περιτεθειμένον εἰς τὸ ἄκρον τῆς μητρολαβίδος καὶ περιθέτων τὸ ἐκκεῖθεν μέρος ἀπ' αὐτοῦ. Τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν τὸ ἀποβροχισθὲν εἶνε μακρῶς ἐπιτεθειμένον ἐπὶ τοσοῦτον ὅπτε μόλις πιστεύει τις αὐτὸ ὡς τὸ χθὲς περιβροχισθὲν. Τὴν τρίτην ἡμέραν ἀποπίπτει οὐδὲν λείψανον αὐτοῦ ὑπάρχει. Νῦν ἐπικαίνομεν τὸ μικρὸν τραῦμα διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου εἰς ἀποφυγὴν ἀνεγεννήσεως τοῦ ἀποπεπρωκότος. Ἡ ἐγγείρησις αὐτῆ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐκκάστην μέχρι τελείας ἐξαιρέσεως πάντων τῶν κονδυλωμάτων. Διὰ ταύτης οὐ μόνον οὐδὲ σταγῶν ἀκματος ἀπέλλυται, ἀλλὰ καὶ τὰ τοιαῦτα κονδυλώματα ἐξαιροῦνται ὡς τὰ πολλὰ τελείως καὶ ἀνεπιστραπτέως.

Κατὰ τῶν μυλακῶν ἐλκῶν ἐφαρμολόμενα πλύσεις διὰ διαλύσεως φαιν. ἄζης 2 0|0 καὶ ἐπιπάσεως εἴτε καλομελάνου εἴτε ἰωδοφορμίου. Φαγκαθαινεκῶν δὲ τούτων καταστάσεων ἢ χρονιζόντων λίαν, ἀρίστη ἀπεδείχθη ἢ ἐπίκνυσις αὐτῶν διὰ τοῦ θερμοκαυτήρος.

Κατὰ δὲ τῶν βουβῶνων, τῶν ἐκ μυλακῶν ἐλκῶν, ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς διαπύσεως αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δηλονότι τὸ ἐπὶ τῶν βουβῶνων δέρμα ἔχει τὴν φυσιολογικὴν χροιάν τοῦ πέραξ δέρματος καὶ αἴρεται εἰς πτυχὴν, μεταχειρίζομεθα ἐπαλείψεις διὰ βόμβηατος ἰωδίου ἢ ἐντρίψεις διὰ τεφρᾶς ὑδαργυρικῆς ἀλοιφῆς μετὰ ἐκχυλίσματος εὐθαλαίας ἢ κωνοίου· εἶτα δὲ, ἂν οὕτως δὲν διελύθησαν, ἢ δὲ ἐξόγκωσις προβαίνει καὶ τὸ δέρμα δὲν αἴρεται εἰς πτυχὴν, προβαίνομεν εἰς τὴν σχάσιν, μὴ περιμένοντες τὴν περαιτέρω αὔξησιν τοῦ ἀποστήματος. Μετὰ τὴν σχάσιν διακλύζομεν τὸ ἀπόστημα διὰ διαλύσεως φαιν. ἄζης 3 0|0 ἢ τετρακίς τῆς ἡμέρας, τὴν α' καὶ β' ἡμέραν εἰς ἀναλογίαν 3 0|0—5 0|0, τὰς δὲ λοιπὰς 2 0|0, καὶ εἰσθεθεζόμενα θυρεοειδῶν τοῦ Chassaignac, ἐπιθέτομεν δὲ ἔπειτα μετὸν εἰς ἀπορρόφωσιν τοῦ ἐξερχόμενου πύου. Κατὰ πᾶσαν πλύσιν τοῦ ἀποστήματος ἐξάγομεν καὶ ἀποπλύνομεν τὸν σωλήνα καλῶς· ἀφαιροῦμεν δὲ αὐτὸν πλέον μετὰ τὴν δ' ἢ σ' ἡμέραν. Μετὰ ταῦτα ἀποπλύναντες εἰσάγομεν δις τῆς ἡμέρας κηρία ἐξ ἰωδοφορμίου. Διὰ τῆς ἰατρικῆς ταύτης θεραπεύονται οἱ σχηθιέντες βουβῶνες σχετικῶς ἐν βραχέϊ χρόνῳ. (ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ.

Οί καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κκ. συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὴν τὸ ταχύτερον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPHO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νιέϋ Υόρκη ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεῦασμα ἐνέχει

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ συστατικά, Κάλιο καὶ Τέτανον. Ὁξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγνήσιον Ἰονικόν, Κινίνην καὶ Στρυγνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Οεμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὀμοιοτύπων σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνωσκει κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Ἡ μεγάλην ἐκτίμησιν ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ δὲ τὸ ἀνύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φλίσεως, τῆς χρόνιας βρογχίτιδος καὶ ἑτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἴστων δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀπηνίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰ καὶ θρεπτικὰ αὐτοῦ ἰδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ἐν περιπτώσει ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεῦασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλιστ' ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ἄρσιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὔγκιας, ἥτοι 50 περίπου δόσεις.

Ἐπίσκειται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὄρισταί μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικὰ.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

KARL L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία) ὑπὸ R. SLITZ.

Ἐραβευθεῖσαι ἐν Βρυξέλλαις, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νωποῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γεῦσιν λίαν εὐάρεστον ὀπτοῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως τούτης πολὺς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικῶς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΑ (OFFICINE)

Ἡ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶσαν.

Διαλαμβάνουσιν

Περὶληψὶν ἀπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων ἑπικρατειῶν Ἰατρικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια Ἐπιδημιολογικὰ δοκιμασίαις Ἐπιδημιολογικὰ κτηνιατρικῆς, δημοιοπαθητικῆς Ἐπιδημιολογικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα ἢ γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ὑπὸ DORVAULD.

Ἐκδοσις 10η ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχῆμα ἐν τῷ κειμένῳ. Ξένη ὀνοματολογία.

Ἐπίσκειται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

Ἀγγελίαι διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ δὲ Πανακοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY, Karaköy Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Αἰδεῖ ἐμπορικὰς πληροφορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἰποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσει εἰς τὰ ἐν Ἑuropῇ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑuropῆς καὶ Ἀ-

μερικής βιβλία, έργα κτλ., και παντός είδους αντικείμενα χρήσιμα είτε διὰ τὸ ἐπέγγελμα είτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν και φαρμακοποι χρήσιν.

Παραρτήματα.

Ἐν σελ. 267. στίχ. 5—8 ἀντί :

»	»	ἔλκος σφυλιδικὸν και ἔκθυμα σφυλιδικὸν τῶν ἀνω ἄκρων.....	1
»	»	Και βλενορρ. κατάρρου τῆς μήτρας.....	2
»	»	» μετὰ περιβρώσεως	3
		ἀναγνωστῆριον :	
»	»	ἔλκος σφυλιδικὸν και ἔκθυμα σφυλιδικὸν τῶν ἀνω ἄκρων	1
»	»	βλενορρ. κατάρρου τῆς μήτρας.....	2
»	»	» μετὰ περιβρώσεως	3
»	»	» 23 » Στόμον » Στόμιον	

BIBLIOGRAPHIKON ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Δ. Γεωργαντά. — Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθήναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 32 πληρωτέαι ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.— Β' τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carines.
DE L' APHASIE
et de ses diverses formes
par L. D' BERNARD.
Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures.— Prix 4 fr.

Παύλου Ἰωάννου, Καθηγητοῦ. — Ἐγχειρίδιον Χειρουργικῆς. — Πρὸς χρῆσιν τῶν τε φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς και τῶν πρακτικῶν ἰατρῶν μετὰ 148 εἰκόνων ἐν τῇ κειμένῳ. — Ἀθήναι. — 1884. — Τιμὴ τοῦ βιβλίου Δραχμαὶ 15. — Εὐρίσκεται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κκ. Κ. Βίλμπεργ και Κ. Μπέκ ὡς και παρὰ τῷ κλητῆρι τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δημοπούλω

Γ. Θεοφανίδου. — Πραγματεία περὶ Ἑλωδῶν Πυρετῶν. Βραβεύθησα εἰς τὸν Συμβουλίδειον διαγωνισμὸν. Ἀθήναι. 1885. Τιμ. Δρ. 7. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Μπέκ.